

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknél és tanítóknál egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr.; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
Nyitási soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmontellen levelek csak ismert kéztől fogadhatnak el.

Béke.

Valóban kezdjük hinni, hogy jól megy a dolgunk. Már mi hiába, csak olyanok vagyunk, hogy éktelenül dühbe jövünk s egymást kezdjük falni, mihielyt észrevesszük állapotaink javulását. Vajjon Isten büntetése az e nemzetben, hogy nem képes, vagy nem bírja drága kincs gyanánt megőrizni a már kivívott sikereket? Vagyunk-e, örület szállott-e meg bennünket, hogy meggondolás nélkül rohanunk az örvény felé, hogy annak kavargásába rántsuk magunkat, magunkkal alkotmányunkat és ezzel államiségünket is?

Ugy tetszik, mintha a múlt századok véres kardját hordanák szét szerte a hazában, véres kardot, mely már messziről jelenti a megdöbbent szíveknek: vészben a haza! Veszedelemben forog alkotmányunk, ez a nemmes honfiak kiomlott vérével annyiszor edzett védőbástyánk.

Nem. A véres kard immáron lomtárba került, de átvette szerepét egy másfajta pallas, amelynek már lelke van, amely érez és maga is megvonnaglik a hazát fenyegető csapástól: a véres kard ma a sajtó. A kötelességnek mi azt a látszólag parányi részét, mely a vállainkra hárul, teljes egészében érezzük, s ha mindaddig nem szólunk a felszínen levő kérdésekhez, csupán azért történt, mert az oly rettentő szenvedéllyel dúló harc politikai téren mozgott, s így annak bármily irányban való pertraktálása semmikép se lett volna lapunk kérétebe beilleszthető.

Am a szakadatlanul folyó küzdelem gazdasági életünkre csapott le

vészthozóan, s már eddig is kiszámíthatatlan károkat okozott. Bármerre megyünk, bárkivel beszélünk, mindenfelé csak aggódó arcokat látunk, mindenki csak panaszkodni tud az általános pangásról, a pénz megdrágulásáról, a hitelviszonyok teljes megromlásáról és arról a bizonytalanságról, mely még a jövőbe való bizodalmat is kizárja.

Midőn tehát a jelenlegi szomorú helyzetet lapunkban is szóvá tesszük, nem szándékunk annak politikai oldalát is feszegetni, egyesegyedül az abból származott gazdasági bajok kötik le egészben véve figyelmünket. A tornyosuló veszedelem tényleg kiszámíthatatlan károkat idézhet elő. Igazat kell adnunk azoknak, a kik sóvárógva lesik a békekötést, ettől remélvén nemcsak az üzletpangás megszűnését, hanem a hitelviszonyok megjavulását is.

Mert hogy áll a dolog? A múlt év szeptember havának hatodik napja óta a képviselőház semmiféle érdemleges munkát nem végzett. A benyújtott törvényjavaslatokat nem tárgyalták le, pedig ezek között számos olyan is van, mely a függő, mondhatnókégető kérdéseket volna hivatva megoldani. Ezekhez a részben általános, részben helyi érdekeket szolgáló, de le nem tárgyalt törvényjavaslatokhoz sorakoznak a kiegyezésre vonatkozó, szintén le nem tárgyalt javaslatok, amelyek már kezdtek komolyabb zavarokat támasztani gazdasági életünkben. A végső és megrendítő csapást azonban a január 1-én beállott törvényen kívüli állapot mérte ránk. Nemcsak bent az országban, hanem — ami a mi viszonyaink közt rend-

kívül fontossága — a külföldön is megingott a pénzköröknek hitelünkbe s megbízhatóságunkba vetett hite.

Általában az a vélekedés terjedt mind szélesebb körökben, hogy immár a magyar papírokba, vagy vállalatokba fektetett pénz éppenséggel nincs biztosítva, s ezért a külföldi tőkepiénzesek igyekeztek tudni magyar értékeiken, ha meg talán arról lett volna szó, hogy valamely magyar vállalatot támogassanak, egyszerűen szeme közé nevettek az ajánlattevőnek.

Ime, idáig jutottunk. Az annyi áldozattal s óriási megerőltetéssel rendezett pénzügyeink és egész gazdasági létünk veszélyben forog, sőt mi több, a legnagyobb pusztulásnak néz elébe.

A dolgok folyását most már nem nézhetjük összetett kézzel. Nálunk is, másutt is, immár országszerte zug a megriadt közvélemény s a sóvárógva feltörő kívánság egy szóban összpon-

tosul: Béke!

Igen, legyen béke, áldáshozó nyugalmas csend, mely lehetővé tegye a már kivívott sikerek állandósítását s annak a fényzőnnek további ragyogását, melynek sugaraitól körülövezve nemzetünk a millenniumkor Európában múló népei előtt megjelent.

A. T.

Szilágyvármegye szabályrendelete

a borellenőrző bizottság szervezete és ügyrendje tárgyában.

1. §. A mesterséges borok készítésének és forgalomba hozatalának tilalmazá-

sáról szóló 1893. XXIII. t. cz. végrehajtása tárgyában 1897. évi augusztus hó 23-án 53,850. szám alatt kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendelet alapján alakított borellenőrző bizottságok feladata a borforgalomnak az 1893. XXIII. t. cz. szempontjából való megfigyelése, az elkövetett kihágások tekintetében az illetékes hatóságok nyomravezetése s a kihágások kiderítésére irányuló eljárásuk megkönnyítése.

2. §. A bizottságok elnökeit és tagjainak felét a törvényhatósági bizottság tagjainak sorából a főispán nevezi ki, a tagok másik felét pedig szintén a törvényhatósági bizottság tagjainak sorából a törvényhatósági közgyűlés választja.

3. §. A bizottsági elnök és a bizottsági tagok kinevezése, illetőleg megválasztása három-három évre terjed, ugyanazok az egyének azonban újra kinevezhetők, illetőleg megválaszthatók. Ha valamelyik bizottsági tag ezen állásáról lemond, továbbá ha meghal, vagy más ok miatt a bizottsági tagokra bízott teendők ellátására képtelenné válik, a bizottság elnöke, vagy helyettese tartozik ezen körülményt az alispánnak azonnal bejelenteni.

4. §. A bizottsági elnök és a bizottsági tagok ezen állása tisztületbeli, tehát sem fizetéssel, sem díjazással (napidíjjal, utazási, vagy ügyviteli költségek megtérítésével stb.) nem jár.

5. §. A borellenőrző bizottság megalakuló ülését ezen szervezeti szervezeti szabályzat és ügyrend megállapításától számítandó 30 napon belül tartozik megtartani s azon elnökhelyettest választani.

Ezenkívül a bizottság negyedévenként legalább egy ülést tartozik tartani, melyen az elnök, vagy helyettese a bortörvénybe ütköző kihágások gyanúja miatt tett feljelentésekről, az ezen kihágási ügyekben hozott ítéletekről, az ezek ellen történt felelősségekéről jelentést tesz s az elnök, valamint az egyes bizottsági tagok általában előadják a bortörvény végrehajtása körül szerzett tapasztalataikat és erre vonatkozó esetleges javaslatukat.

A „Szilágy-Somlyó” Tárcája.

A meteor.

Az ösmeretlen végtelenből,
Hol millió tűz lángja forr,
Hatalmas ivben tört a földre
A villámröptű meteor.

És lenn kigyúlt a büszke város,
A paloták közt szikra szállt,
A pattogó tűz szétczikázva
Fénylőn hirdette a halált

Megálljatok!... Most még nem érett,
De nemsokára jó a kor,
Hogy a lángtermő tűzőzönből
Kizug a legszebb meteor.

Hatalmas, büszke égi szikra,
Szárszirmu, gyújtó lángvirág
S a merre száll felséges ivben
Szikrázva gyul ki a világ.

Nem városok; — országok égnek!
Az embereknek lelke ég!
Vad forradalmi lángra lobban
A szolgalkta messzeség.

Sok ezredév omlik romokba,
Királyi várak, templomok.
... Egy új világnak szűz alapja
Lesztek ti éjsötét romok.

S mig a szabadság lángtüzében
Ujjongó mámor árja forr,
Sötétlen fekszik lenn a földben
A villámröptű meteor.

Pásztor Árpád.

A francia nyelvtanár.

Abban a bérkaszárnnyában lakott, ahol én is naponta láttam futkosni a lépcsőkön, a hogy a francia óráira szaladgált. Viktornak hívták, született francia volt. A negyedik emeleten lakott s naponta 20—30-szor befutotta a hosszú lépcsősört. Pihegve állott meg olykor, aztán csak futott tovább, mert a kishivatalnokknak, a számtisznék, akiknek a fiait tanította, nem akarták hiába ki dobálni a pénzt és szigorú pontosságot követeltek. Viktorra ugyan nem is igen panaszkodhattak. Olyan volt ő, mint egy jól berendezett gép, s szinte olybá is vették. A szegény, vészegény francziának kód volt a rögeszméje. Kódos napokon ki nem mozdult volna a szobájából, hanem ott állott az ablaknál és bámult a fehérségbe.

Egyszer benyitottam hozzá. Valami ürügygyel, bár tudtam, hogy ilyenkor nem szeret senkivel sem találkozni. Engem különben kedvelt, mert mindig figyelmes voltam iránta, ha hozzám jött, hogy öcsémnek óráat adjon. Amint észrevett, meglepett arcot csinált s kellemetlen kifejezés ült vonásain, hanem aztán hirtelen barátságosan megfogta a kezemet s ülésel

kinált meg. Oly áthatóan nézett rám, hogy szinte megboradtam, s a kezem reszketett az övében.

Akadovva adtam elő, hogy szótárért jöttem hozzá. Könnyedén kelt fel, hogy a könyvet megkeresse, s azután hozzám fordulva, szomorúan mondá:

— Hallom, hogy elmegy a szülői házból, az életbe. Olyan furcsán, szinte misztikusan hangzottak szavai. A kis íróasztali óra sebesen ketyegett, a sarokállványról egy Vénusz-szobor nézett ránk mereven.

— Tudja-e, mi a világ? — s szinte lázasan folytatta. Sokkal fiatalabb voltam, mint ön, mikor kidobtak a világba. Még a vakációimat sem tölthettem otthon, mert ez idő alatt vidékre küldtek, hogy nyelveket tanuljak. A barátaim, kik nem mehettek sehova, irigykedtek rám, viszont meg én irigyeltem őket, hogy mily jó dolguk van, nem kell a fejüket törniök s azt teszik egész nap, ami nekik tetszik. Sokszor elhatároztam magamban, hogy felhagyok mindennel s megszököm, de olykor mindig eszembe jutott az édes anyám, aki összetett kezekkel kért, hogy tanuljak, mert különben mi lesz belőlem. Saját magát hozta fel példának, a nagy nyomorúságot, amibe azáltal jutott, hogy inkább férjhez ment s most hatan nyomorognak, s hogy az apám se olyan szelíd, megadó többé, mint eleinte, hanem goromba és ingerült. Ki is csodálkozhatnék rajta, mikor a gyerekek mindig éhesek s a világ olyan drága, olyan rossz. Csak tanultam hát tovább és tovább, mind nagyobb buzgalommal.

Tizenkilenc éves voltam, mikor egyik tanárom protekciója folytán egy előkelő magyar ur családjához jutottam nevelőnek két fukska mellé. Oh boldog, nagyon boldog életet éltem ott. A kis fiúk szeretek, mindenki finoman bánt velem, s én is szerettem mindenkit, mindent... Az utolsó virágot a kertben, a porszemet, mely ruhámra szállt. Sokszor visszaálmodtam magamat azóta szép lakásomba s látom ablakom alatt a lombos hársfa hajlós ágát, melyre szeliden fut fel a lilaszín golygata virág. Valahogy úgy képzeltem akkor, hogy én is hasonlítok ahhoz a fához s nekem is keresnem kell a virágot, mely belém kapaszkodik, hogy megédesítse az életemet.

S egyszer úgy képzeltem, hogy megtaláltam. Szomorú, kódos napon történt, fehér pára uszott a légből, habszerű fehér foszlány körös-körül mindenütt. A faluban voltam misén. S akkor, jól emlékszem, mint vált ki hirtelen a ködből az a valaki, akit már álmaimban ismertem, akiről annyit gondolkoztam. Összereztem tekintetétől s körülöttem a kód, a pára keringő tánczot járt, hogy szinte megszálltam tőle. Mintha lábam alatt megmozdult volna a föld. Karomat nyújtottam neki s ő odahajította fejét a vállamra, éreztem puha, meleg lehelletét. Magam sem tudom, hogy jutottam vissza a kastélyba, mint egy álomra emlékszem csupán... Azután kerestem sokáig, mindenütt. Keresem, mint a boldogságot szokás. És nem találtam sehol. Egy évre rá megint fehér világ volt, mikor a vadászkürtök szóltak és sűrű puskaövéss hallatszott az erdő

6. §. Az 5. §-ban említett negyedik üléseken kívül a borenlenőrző bizottság annyiszor tart ülést, a hány-szor ennek szüksége felmerül.

Az ülések napját az elnök, vagy helyettese tűzi ki s az ülést ő hívja egybe. Két bizottsági tag kívánságára az elnök, vagy helyettese köteles ülést egybehívni.

7. §. Az üléseket az elnök, vagy helyettese, ezeknek akadályoztatása esetén pedig a jelenlevők által maguk közül erre felkért bizottsági tag vezeti.

A bizottsági ülés határozatképes, ha azon az elnökön kívül legalább két tag van jelen.

A határozatok szótöbbséggel hozhatók és jegyzőkönyvbe foglalandók.

Szavazatok egyenlősége esetén az a vélemény tekintetik a bizottság határozatának, a mely mellett az elnök szavazott.

8. §. A borenlenőrző bizottságnak, valamint a bizottság minden egyes tagjának egyenként is feladata, hogy azon területen, a melyre a bizottság működése kiterjed, állandóan éber figyelemmel kísé-ri a bortermelési és borforgalmi viszonyokat, abból a szempontból, hogy vajjon ott nem készítettnek-e, illetőleg nem hoztatnak-e forgalomba olyan italok, a melyek az 1893. XXIII. t.-cz., illetőleg a törvény végrehajtása tárgyában 1897. évi augusztus hó 23-án 53,850. sz. a. kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendelet rendelkezéseibe ütköznek. Mihelyt a bizottság bármely tagja e tekintetben alapos gyanura okot szolgáltathat elő-körményét észlel, vagy éppen valamelyik tiltott cselekmény elkövetéséről tudomást szerez, tartozik erre a bizottság elnökét, vagy ennek helyettesét figyelmeztetni.

Ha az elnök, vagy helyettese a bizottsági taggal egy véleményben van, ille-tőleg az egy bizottsági tagtól vett figyelmeztetéshez hozzájárul, ezt az illeté-kes elsőfoku hatóságnak akár szóval, akár írásban azonnal bejelenteni köteles. Ha az elnök a bizottsági taggal az ettől vett figyelmeztetésre nézve nem értene egyet, tartozik erről az illető bizottsági tagot azonnal értesíteni. Ellenben ha ily figyel-meztetést nem valamelyik bizottsági tag egymagában, hanem legalább két bizott-sági tag együttes megállapodása alapján tesz, akkor az elnök a bejelentést az ille-tékes első foku hatóságnak azonnal még akkor is megtenni tartozik, ha a figyel-meztetéssel nem értene egyet.

9. §. A 8. §. második bekezdésében említett feljelentéseket előzetesen a bi-zottsági ülés elé terjesztteni nem szüksé-ges, sőt a dolog gyorsabb elintézhete-se végett, valamint azért is, hogy a gyanu-sított felek az ellenök indítandó eljárás-nak neszét vehessék, a feljelentés rend-szerint bizottsági ülés összehívása nélkül a 8. §-ban előírt módon haladéktalanul

megteendő az illetékes hatóságnál; utóla-gosan azonban a feljelentések a legköze-lebbi bizottsági ülésen bejelentendők.

10. §. A feljelentésnél, valamint álta-lában mindenkor, kellő óvatossággal és tapintatossággal kell a bizottságnak, va-lamint az egyes bizottsági tagoknak el-járniok, egyrészt azért, hogy a gyanusi-tott egyének az ellenök tervezett eljárás-nak neszét ne vegyék s azt meg ne hiu-sítsák, de másrészt azért is, hogy alaptal-anul senki se gyanusíttassék.

Ezért a megbízás attól a bizottsági tagtól, a ki alytalán feljelentéseket is-mételten tesz, bármikor megvonható s helyébe a szerint, a mint kinevezés, vagy választás útján jutott a bizottsági tagság-hoz, a három évi időszak (l. a 3. §-ot) inég hátralevő részére új tag nevezendő ki, illetőleg választandó.

11. §. Az 1893. XXIII. t.-cz. végre-hajtása tárgyában 1897. évi 53,850. szám alatt kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendelet 34. §-a értelmében, a borenlen-őrző bizottság, illetőleg ennek elnöke, vagy helyettese által tett feljelentés alap-ján az illetékes I. foku hatóság a nélkül, hogy a feljelentésre okot szolgáltató kö-rülményeknek s a gyanu alaposságának előzetes mérlegelésébe bocsátkoznék, — köteles azonnal, mielőtt a feljelentés megtörtént, a kihágási eljárást a gyanu-sított fél ellen megindítani.

12. §. Ha borenlenőrző bizottság, vagy annak bármely tagja a hatóság által gyanúsított fél pinczéjében, elárusító, vagy más helyiségeiben foganatósítandó hely-színi szemlénél, vagy a későbbi tárgyalá-soknál jelen kíván lenni, azt a hatóság meg nem tagadhatja.

Ily esetben az előző §-ban említett végrehajtási rendelet 34. §-a értelmében köteles a hatóság a bizottságot, vagy az illető bizottsági tagot a helyszíni szemle, illetőleg a tárgyalás megtartásának ide-jéről előzetesen értesíteni; köteles to-vábbá a hatóság a szemle megtartásánál, valamint a későbbi eljárás folyamán is mindig tekintetbe venni azokat a körülményeket, a melyekre figyelmét a bizott-ság, vagy egyes bizottsági tag felhívja. Így különösen a gyanúsított boraibólész-közlendő mintavétel alkalmából azokból a hordókból, vagy más edényekből, a melyeket mint gyanúsakat a borenlen-őrző bizottság, vagy annak egyik tagja megjelöl, az eljáró hatósági közeg min-denestire köteles mintát venni az előírt mennyiségben, t. i. minden egyes fajta borból 4—4 fél literes palackban.

13. §. Ugyancsak az említett végre-hajtási rendelet szerint az I., II. és III. foku ítéletek az illetékes borenlenőrző bi-zottsággal, mint az 1893. XXIII. t.-czikbe ütköző kihágások által jogaikban sértett érdekkör állandó képviselőjével, írásban minden esetben közlendők, tehát akkor

is, ha az eljárás nem a bizottságnak ille-tőleg a bizottság elnökének, vagy he-lyettesének feljelentése alapján tetetett folyamatra.

14. §. Arra az esetre, ha a bizottság az I., vagy II. foku ítéletet nem tartaná elég szigorúnak, joga van a bizottságnak, illetőleg a bizottság elnökének, vagy he-lyettesének az ellen — a szabályszerű három napi határidő alatt a II., illetőleg III. foku hatósághoz felebbezni.

A felebbezést indokolni nem szüksé-ges, hanem elegendő ha a bizottság el-nöke, vagy helyettese az ítélet kézbesíté-sétől számított 3 napi felebbezési határidő alatt egyszerűen bejelenti, hogy az ítélet ellen felebbez.

15. §. Minden borenlenőrző bizottság tartozik a törvényhatóság első tisztviselő-jének évenként január hónapban írásbeli jelentést tenni a bizottság előző évi mű-ködéséről s e jelentésben a bizottságnak a bortörvény sikeres végrehajtása céljá-ból szükséges javaslati is megteendők.

16. §. A bortörvénybe s annak vég-rehajtási rendeletébe ütköző kihágások eseteiben való eljárásra és az ítélethoza-talra az 1880. XXXVII. t.-czikben és az ennek alapján az 1880. évi augusztus hó 17-én 38547. szám alatt kiadott belügy-miniszteri rendeletben megnevezett köz-igazgatási hatóságok illetékesek. *)

Képek a világból.

Berlin, 1899. január.

Ha elfog a csavargás vágya, ment-hetetlenül veszve vagyok mindenkire. A hónapokban, években keresztül hajszolt s talán már részben meg is valósított célok semmi ingerrel sem bírnak rám többé. Összeszedek egy kis bőröndre való holmit, s aztán azt se mondok senkinek, hogy befellegzett, megyek a világnak tapasztalatot gyűjteni, de látni egyuttal azt is, hogy mennyire el vagyunk ma-radva mi . . .

Repül a gyorsvonat hegyen-völgyön keresztül, s mi tagadás, bizony egy kissé nyomott a kedélyállapotom, a míg a ha-táron keresztül suhanunk. Amint azonban a legutolsó óriási alaguton is keresztül-törtöttünk s a kocszi nyitott ablakán óra-számra özőnk be az utat szakadatlanul szegélyző fenyvesek édes illata, megeny-hülök én is és érdeklődéssel nézem Ber-lin kibontakozni kezdő körvonalait.

*) Ezen szabályrendelet Szilágyvármegyének 1898. évi szeptember hó 20-án tartott őszi rendes közgyűlésében elfogadtatott. Minthogy azonban a szabályszerű kihirdetések megtörténtéről a köz-ségi előljárások részéről még mai napig sem érkeztek be a jelentések, — ezen szabályrendelet miniszteri jóváhagyás alá még fel sem terjeszte-tett. Szerk.

A hatalmas körvasut nyitott pálya-udvarain egymásután robogunk keresztül, míg végre a város egyik alkalmas pont-ján 24 órai ut után biztos talajra lépünk le. Csodálatosan praktikusak ezek a pá-lyaudvarok. A körvasut Berlinnek, mond-hatnók egyik óriási boulevardja, melyet jobbról-balról 3—4 emeletes bérházak szegnek be. Az ezek között emelt tölté-sen roboognak folytonosan a vonatok, s minden városrésznél, vagy nevezetesebb forgalmi pontoknál nyitott pályaudvar van a töltésbe építve, amelyből lépcső-kön jut az ember az utcára.

Ahogy a perronra léptem, rögtön jó vélemény vert gyökeret bennem a néme-tek iránt — fináncznak még csak irmag-ját se láttam. No ez kezdetnek elég jó, — gondoltam magamban, mialatt a sok üléstől meggémberedett lábaimat igyekez-tem rendes állapotba rázogtatni. A hordár két percz alatt elhozta a bőröndömet, s udvariasan tudakolta, hogy akarok-e taxamétert? Először nagyot néztem, s csak aztán gyult fel bennem, hogy igazis, hiszen az itt a bérkocsi! No hogyne akar-nék, — mondom Göre Gábor honfitársam nyomán, már ezt csak mögtapasztaljuk. Készségesen kapta le a kocsis fehér viaszos vászonnal bevont kürtőkalapját, (később láttam, hogy valamennyi ilyet visel) elhelyezett a kocsijában, betakart a plaidemmel s megindultunk. Előbb azonban megindította a bakra helyezett taxamétert, ami furfangos kis jószág. Mi-kor a szállóhoz értünk, a taxaméterről egyszerűen leolvastam, hogy egy márkát és 30 pfenniget kell fizetnem.

Hozzászóltam itthon, hogy a mi bér-kocsisainknak illő alázattal nyujtok át szerény egy korona borralalót, amit az előbb megvetően az ujjai közt forgat, le-kívánja a hetvenhatedik nagyapámat a pokol fenekére, s csak aztán csap nagy dühösen a lovai közé, hogy elkotródjék. — Hát, gondoltam, adok ennek a jámbor németnek 2 márkát, legfeljebb azt hiszi, hogy „smuczig“ vagyok. A kocsis vissza akar adni 70 pfenniget (40 kr.), mondom neki, hogy csak tartsa meg. Csodálkozó pofával néz rám. Még megrökönyödtem, hogy honi mintára most jön a káromko-dás. Már ijedten nyultam a zsebembe, amikor láttam, hogy a kocsis még mindig csodálkozik, vállait vonogatja s végül pedig roppant köszöntgetés közt indul utnak.

Hm! Hiszen ez egy mintaország. Se fináncz, se goromba bérkocsis. Ugyan mire bukkanok még? Haj, az volt még csak az öröm, amikor itt is, ott is (biz elég sűrűn) láttam kiírva a különböző dohánygyárak gyártmányainak eladását. No, jó magyarom, még csak az hiányzott, hogy németnek menjünk, ha szüzdohányt akarunk szívni. Nincs máskép. Nem hi-ába szállóige, hogy hunczut a német, bi-

felől, — láttam őt újra egy pillanatra. Szép fekete ménen ült s hasonlított azok-hoz a legendás hősnőkhöz, akikről a vi-lágtörténelemben oly sokat tanultam és olvastam. Kinyitottam az ablakomat, úgy néztem a fehérségbe, de a látomány csak-hamar elveszett szemeim előtt.

Azóta sok, sok esztendő telt el és hasztalanul keresem, hasztalan várom. Pe-dig keresnünk, követelnünk kell a boldogságot, joga van hozzá mindenikünk-nek. Igen, édes uram! Azonban a boldog-ság mindig rejtett ködben jár, és titkos, sűrű fátyollal takarja be magát előttünk. Nagy ritkán mutat egy kiesike sejtést, de már ez a sejtetem is felér egy cél-nélküli élet gyötrelmeivel. Oh hány-szor és hány-szor töröm a fejem azóta azzal a gondolattal, hogy miért nem futottam utána, a ködbe. Ugy lehet ő is keres engem, s üzzük, hajtuk egymást, mint a futó csillagok.

A francia nyelv-tanár ábrándosan hajtotta fejét a könyökére s kipirult arc-zával, lángoló szemeivel szinte szép volt, pedig esztendőről-esztendőre sok áb-rándot elnyűtt már az ő boldogságot szomjazó lelkével . . . Vannak, akiket megöl ez a vágy, ez a szomjuhozás . . . Elperzseli a láng, mely önmagát emészti fel.

Egy év múlva, mikor látogatóba hazajöttem, hallottam, hogy a szegény nyelv-tanár meghalt. Ugy találták a té-len egyik ködös napon ablaka előtt a szoba padlóján feküdvé. A nyitott abla-kon keresztül ki s bejárt a nyirkos, fe-hér pára, körülnézegetve az apró négy-szögletes papírszeletet, melyre az ő szép, férfias vonásaival fel volt írva: „Elvitt a kód . . .“

Lévai Béla.

Az ongoráról szóló tapasztalat. *)

Ezt a tapasztalatot akkor szöröztük a sógorral, mikor a Kátsa be vót zárva. Olvassuk az bótajtón a nagy kiírást, hogy aszondi hangversőny ongora mög hegedű.

Mondok a sógornak tuggya-e kend mi az a ongora?

— Hallani hallottam mán rula aszondi, mer a bárónak is van, de látni még nem láttam.

— Megtapasztajjuk-e mondok.

— Nem bánom aszondi, ha sokba nem kerül.

— Hát mondok ha nem kerül sokba, mögnézzük.

Belépünk az bótba, oszt mondok itt lösz az a versőny?

— Mitsoda versőny, -- így az nimöt.

— Hát mondok a za ongora versőny vagy mitsoda?

-- Nem aszondi, itt tsak az belépő tzédulát árujjuk.

— Hát mondok hogy az belépés?

— Aszondi hátul 1-gy forint, elől 3-m.

— Ebbizony derága mondok, dehát lássuk mit kap érte az embör.

Előbeszéli osztán, hogy aszondi odaül az ongoráhon egy olyan ur a ki legszöb-ben érti, maga az király is felvidámo-dott tüle. Azután mög hegedűs embör gyön oszt egy muzsikál, hogy szöbben mán nem löhet.

— Hát a végén mondok mit löhet nyerni?

— Semmit aszondi.

— No mondok, ha ennyi pizér még nyerni se löhet, akkor nem köll. Mert lám a szögedi vásáron az pannarámába tsak egy hatost fizet az embör, azér lát

*) A „Kakas Márton“ czimű közked-veltségnek örvendő éleczlapból.

is hall is ölöget, oszt még azon főjül nyer is az embör mikor kigyön.

Avval ott hattuk.

De hogy a zutván mögbeszéltük, hogy mondok mán a király muzsikussát mégis mög köllene hallgatni, mert ez nem mindönnap esik, hát rászántuk egy véka buza árát, mondok meghallgassuk mégpedig előrül.

No annyi urat mög kisasszonyt se láttam egyrakáson soha, mint ott vót, oszt lám még be se akartak eresztetni, hogy aszondi a zajtónálló szürbe gatyába nem löhet, de tisztótt ur ha a pizt elvöt-ték tölünk szürbe gatyába, hát a muzsi-kát is tsak így hallgattuk. Mögcsóváli a kopasszát oszt aszondi ez a maguk jegye a zelső sorba szól, ott pedig tsupa geróf kisasszonyok ülnek. Nem bánom én mondok, ha tsupa pirintzők ülnek is mellém, a geróf is tsak ojan bankóval fizet, mint a szögény embör.

Avval előre möntünk a zelső sorba a geróf kisasszonyok közé.

— Aggyisten, mondok, avval leül-tünk oszt körülnéztem, hogy mienök hát? Bizony nem valami különössek, ojan pe-nészös-forma soványak, tsak a ki mellettem ült, az vót takaros. Hogy im soká köllöttött várni, mondok a sógornak, nem éhes kend? De aszondi nem bánom, ha falatozunk öggyet.

Ekkis füstött kóbász vót az tarisz-nyám fenekín, előkaparom, oszt vágok belüle. Mondok a takaros geróf kisasz-sonynak, hogy mondok, kisasszony sze-reti-e a füstöt kóbászt?

— Nem aszondi, köszönöm.

— De mondok ha szereti ne sokat kínáltassa magát, hanem kanyarítson az kinyérbüls is.

De az tsak fölkelt, oszt lám milyen kevés vót, ott hagyott bennünket.

A többinek se tetszött a kóbász.

Elvötték a zsebkendőjüket, oszt avval szellőzték magukat, oszt ojan rossz szagot terjőgettek felénk az zsebkendőbül, hogy eztörre elmönt a zétvágyam.

— Gyujtsunk rá mondok, mert ezt a szagot én nem állom.

De alig erőszítottam egy szippantást az pélpámbul, mögen ott teröm a zajtón-álló oszt aszondi tögyék el az pélpát, mert itt nem szabad.

— Nem-e mondok. Hát mér nem szabad? Nem templom ez tán mondok, hogy ne szabaggyon.

— Aszondi a hölgyek nem állhattyák. Inkább aszondi üjjenek kentök oda föl a bársony diványra, tsak ne pélpázzanak.

Hát mondok szivesen odaülünk, mert mink se állhattuk a zsebkendőszagot.

Oszt odaültünk az ongora közelletibe a bársonydiványra, de előbb mögnéztük az ongorát, hogy mien. Hát ojan az, hogy három lába van, oszt a zelején mög sok foga, ki fehér ki fekete. A teteje fel van pötkölve, oszt annyi a hur benne, hogy egy drótos tót egész életibe mög-élne vele urassan, hát ijen az ongora.

Kis üdö mulva kísétál egy nagy haju ur, hajtógati magát jobbra balra, oszt odaül az ongoráhon. No mondok el lösz a. Hát tsakugyan avvót. Alig hogy leült ide oda dörgött az ongorán, mink mög a sógorral odamöntünk, hogy gye-rünk mondok nézzük mög, hogy a fenébe tud ijen szörnyü nagy dörgist tsinalni, de a zajtónálló nem engedött. Aszondi üjje-nek vissza kentök. Hát visszaültünk. Hallgattuk egy darabig tsöndesen, hát hajjuk ám, hogy tsak úgy pöttyöget, oszt ojan halkan tsörgeti az vékonyát, hogy alig löhet hallani.

Mondok a sógornak em mán mégis gyesznóság, hogy 3-m püngött fizetünk oszt alig hajjuk!

— Tsitt aszondi a zajtónálló majd

zony ez a náció ugyan alaposan kiokoskodta mi jó, mi nem,

Pedig szeretnek minket, magyarokat. Ahol csak megtudták magyar voltomat, mindjárt szívesebbek lettek. Nagyt mondok, s ha magam nem láttam volna, el se hinném, sok közös vonása van a nagy német nemzet fiainak a magyarokéval. Ugyanaz a vendéglátás, szíveség, nyíltság, lovagiaság, amit nálunk is lépten-nyomon tapasztalhat az ember. Hanem higgadtabbak, rendszertöbbségek és békésebb hajlamuk, ami aligha van hátrányukra. Általában eszes és becsületes nép.

Nemcsak jellemükben, hanem ami első pillanatban feltűnt, még izlésükben is láttam a hozzánk való hasonlatosságot. Valami csudálatosan egyforma levegőt érez az ember Berlinben, mint Budapesten. Oly feltűnő a két város közti hasonlatosság, különösen építkezése és utcáinak elrendezése tekintetében, hogy már az első pillanatban szinte tájékozni tudtam magamat. Fővárosunk fekvése természetesen sokkal szebb, de bizony semmikép sincs ez a páratlan előny kiaknázva.

Ha Budapest és Berlin külsőleg hasonlítanak is egymáshoz, annál előbb e két város forgalma. Szinte elszontyolodva nézem az utcákon hömpölygő sokaságot, a villamfényben fürdő utakat, a villamos és lóvasúti kocsi, a magánfogatok és droszkák szertelen számát, a ragyogó üzleteket, hatalmas világcségek büszke cégérlabláit, az óriási hoteleket, a színházak, látványosságok, mulatóhelyek és a fényes berendezésű vendéglők tömegét, s így látom csak külsőségekben is a mi kicsiny voltunkat.

Elkeseredve nyitok be az Unter den Linden egyik kávéházába (egész Berlinben alig van 8-10 számba vehető kávéház) s már szinte megszokásból morgok jóestét. Az egyik pincér örömmel siet felém, s nagy hangosan mondja rá az „Aláztszolgája”-t. Megkapom a fiu kezét és úgy szorongatom. Hej, hogy egymáshoz kergeti az embert idegenben a haza!

Pár perc múlva már néhány berlini magyar társaságában „vigasztalódtam” jóféle rüdesheimi mellett az otthon hagyott haza sorsán...

Vándor.

Különfélék.

— **Adomány.** A sámsoni tűzkárosultak felségelérésére Királyunk Ó felsége 500 frtot adományozott.

— **Helyettesítés.** A vármegyei közigazgatási IV-ik aljegyzői állásra vármegyénk főispánja **Kardos Béla** fiúme lakos, ügyvédjelöltet nevezte ki.

aztán jobban veri, hát verte is aztán úgy, hogy majd szétverte a zegézet.

Avval föláll oszt mögen hajladozik, látom ám, hogy elakar mönni.

— Tisztított ur, mondok. De a rám se nézett, csak ellillant.

— No mondok ez a kis zörgés nem ért két hatost se. Lássuk az hegedüst.

Hát az is kigyótt. Szintojan kétfarku lajbiba vót ötözve, mint az ongorás, ez is nimőt nótát huzott, majd elalutunk.

— No mondok nagyot ásitva, ennél a Kátsa is szöbben érti. De mán akkor a sógornak a mejjin lógott a feje, oszt úgy horkolt, hogy a hegedüs abba hatta a muzsikát, oszt felkóttette a sógort, hogy ne horkojék.

Hát etzőr oszt megembörli magát az hegedüs, oszt ráránti az magyar nótát, No etzőrre meggyótt az mi kedvünk is. Benyulok a lajbizsebbe, oszt ódapöndítők egy ezüst forintost az ongorára.

— Filembe l mondok, De nem akart.

Elővőszők még egy pöngőt, azt is odátöszöm, oszt mondok.

— Átsi!

— Mit akar aszondi nagy mérgesen, hallgasson.

— Azt akarom mondok hogy huzza el azt hogy Magossan röpül a daru.

Hát lám mijen gormbák az pesti urak, kivezettek bennünket, oszt a pizünket se akarták visszaadni, de mink is mögharagutunk, addig dörömböztünk az zajtón, míg a pizünket vissza nem atták.

Hát ennél többet se vótam ongora vörsönyön soha életömbe.

Mejhöz hasolló lyókat kívánok.

Göre Gábor bíró ur.

— **Kinevezés.** A debreczeni kir. ítélőtábla elnöke **Sebess Lajos** végzett joghallgatón a debreczeni kir. ítélőtábla területére díjaz joggyakornokká nevezte ki és szolgálatára a sz. somlyói kir. járásbíró-ságához osztotta be.

— **A polgármester lemondása.** Péntek Farkas Zilah város polgármestere állásáról lemondott s lemondását a város közgyűlése elfogadta, s hosszas szolgálatát elismerésül jegyzőkönyvileg megörökíteni határozta. A polgármesternek végkielégítés iránti kérvényét csak azután fogja a város képviselői érdemleges tárgyalás alá venni, — ha a hivatal átadására kiküldött Kiss Lajos, Hochsinger Zsigmond és Lányi Károly tagokból álló bizottság jelentését be fogja adni.

— **Egyházi gyűlés.** A szilágyi szolnoki ev. ref. egyházmegye esperese Viski Pál — Szilágy-Somlyón, a lelkesítő irodában, f. évi február hó 9-ik napján, délelőtti tíz órától tartandólag — egyházmegyei tanácsi, — közigazgatási bírósági, — országos gyámintézeti ellenőrző bizottsági, — országos közalapi — és egyházmegyei pénzügyi szakosztályi ülést hívott össze.

— **A zilahi m. kir. honvédszázalajhoz** parancsnokká **Sulyok Mór** százados — törzstiszt jelölt — nevezetett ki.

— **Körjegyző választás** A perecseni körjegyzőségre f. hó 19-én Varga Kálmán nagy-pacszali körjegyző választatott meg körjegyzővé.

— **A színtársulat idejövetele** egyelőre elmaradt, — mert a színház helyiségei már előre le lévén foglalva, nem lenne hol tartani meg előadásait. A működő társulat csak február 15-től engedte át a színházat és így addig a színelőadások meg nem kezdődhetnek.

— **Kinevezés** Szabó Bertalan szolnoki kir. törvényszéki jegyzőt ő felsége a zilahi kir. járásbíró-ságához albiróvá nevezte ki.

— **Meghívó.** A tasnádi fiatalok a Cserey-féle vendéglő helyiségeiben, f. évi február hó 4-én — szombaton — jótékonycélú zártkörű táncestélyt rendez.

— **A Bölöny-pályázat** 500—500 koronás díját, melyet Bölöny József, a kolozsvári nemzeti színház intendánsa tűzött ki, Prém József „Vándormadár” című színművének, és Kóródi Péter fővárosi tisztviselő „Lányok anyja” című népszínművének ítélte oda a bíráló bizottság. A „Bűnhődés” című népszínművet pedig, melynek szerzője eddig ismeretlen, megdicsérte és előadásra ajánlotta.

— **Különös szerencse.** Olvasóink bizonyára emlékeznek arra, hogy a budapesti bankház Török A. és Tsa ezelőtt is mily szép és nagy nyereményeket juttatott vevőinek; a most befejezett 3. osztálynál ismét a legnagyobb főnyereményt, 80,000 koronát nyerték a 83061. sz. sorsjegyre, továbbá több 5000, 2000, 1000, 500 koronás és több egyéb nyereményt fizetett ki ezen szerencsétől kegyelt főurada. Minden oldalról biztosítanak, hogy Török A. és Tsa bankháza a nyereményeket az érdekelteknek nagyon pontosan fizeti ki, vevőiket pedig jól és megbízhatóan szolgálja ki; ennél fogva Török A. és Tsa budapesti bankházát olvasóinknak legmelegebben ajánljuk, mert ezen czég a bizalmat megérdemli.

— **Szilágy-Csehbén** f. hó 22-én volt a most épült díszes községházának felavatási ünnepélye. (A kisebbik ünnepély, mert hát a voltaképeni díszes felavatási ünnepély majd a vasut megnyitáskor lesz.) A programban az énekkar 3 számmal működött közre, melynek karmestere Pap László, a karral együtt ugyancsak reá szolgáltak a tapsra. A Hymnus után Dr. Bartha Lajos eszmélet, kedélyes felolvasása keltett derűt. Majd Z. Kiss László főszolgabíró a képviselőtestület nevében adta át az előjárásnak az épületet, melyet Ady János tartalmas beszédben vett át. Este fényes bál volt kiválóan kirivradtig. — Február hó 11-én meg kaszinó-bál lesz a községháza dísztermében. Dr. Bartha Lajos elnök, Dr. Ruzsika Ignác bálelnök élén, egy egész se-reg rendezőség működik közre.

— **Szörnyeteg anya.** Folyó hó 23-án délután Filkenstein Ignác tasnádi lakos vizet meritvén kutjából, észrevette, hogy a kutba egy újszülött és teljesen kifejlett leánygyermek hullaja van bedobva. Az esetről a csendőrségnek jelentést tett s a csendőrség ez ügyben a nyomozást meg-ejtván, a gyanu Reszler József jómódu gazdálkodó 18 éves Ágnes nevű leányára esett, ki köztudomás szerint teherben volt, egy idő óta azonban rajta a terhes-ség nyomai nem látszottak. A bűnös anyát a csendőrség letartóztatta s miután az eleinte tagadott, egy szülésznővel meg-vizsgáltatta. A szülésznő megállapította, hogy a leány 3—4 héttel ezelőtt tényleg szült, mire a leány látva, hogy tagadása mit sem használ, tettét töredelmesen be-ismerte s előadta, hogy ő már régebb idő óta szerelmi viszonyt folytatott egy

Barth Mihály nevű, jelenleg tényleges katonai szolgálatban álló tasnádi ifjával s a viszonyból kifolyólag mult évi december hó 6-án a délelőtti órákban házi kertjökben egy élő leánygyermeket szült s miután magát a szülés után teljesen jól érezte, az esetről szüleinek mit sem szólva, a csecsemőt a kertben felhalmozva levő csusznya közzé rejtette, de mivel ott biztonságban nem találta, négy nap múlva a már élettelen csecsemőt a csusznya közzül kivette, egy egész téglát kötve zsineggel a hulla derekára, a már fen-nebb említett kutba dobta. Így történt aztán, hogy a zsinég elrothadt s a hulla víz felszínére került. A szörnyeteg anya jelenleg a tasnádi kir. járásbíró-ság fog-házában várja méltó büntetését.

— **A farsang** beálltával felhívjuk a hölgyvilág b. figyelmét, hogy a legdivato-sabb párisi legyezők, a legremekebb gyé-mánt és keleti gyöngy-utánzatok jutányosan, nagy választékban vásárolhatók **Órlai Sándor** elsőrangú párisi „Palais Royal” áruházában (Budapest, IV., Koronaherceg-utca 8.), hol nászajándékokban, valódi arany- és ezüst ékszerekben, bronz és bór-diszmű-, chinai ezüst-árakban is óriási a raktár. Kívánatra árjegyzék ingyen és bér-mentve küldetik.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi január 22-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelési Értesítő”-ben az ál-lategészségügyi kimutatás Szilágyvármegye-ről következő hivatalos adatokat közli: Ve-szetttség: Zsibó 1 udv. Ragadósszaj és körömfájás: Ér-Mindszent 2 u. — Himlő: Bogdánháza 1 udv., összesen 1 község 1 udv. — Rühkór: A-Váreza, Moesolya 1 u., összesen 2 község 2 udvar. — Sertésvész: Bogdánd 3 u., Mosó-bánya 1 u., Perecsen 1 u., Zsibó 1 udv., összesen 4 község.

— **Báli selyem 45 krtól** 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivato-sabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztóknak póstabér és vámmente-sen valamint házhoz szállítva, — mintá-kat pedig póstaforordultával küldenek, **HENNEBERG G.** selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levél-bélyeg ragasztandó.

Irodalom.

Háboru és béke. III. Ramszesz uralkodott Egyiptomban, 1280 esztendővel az Ur eljövetele előtt. A papok fényes diadalmeneteket tartottak, a főurak drága köntösökben mutogatták magukat a népnek. Művészek irták tele képpel faragták tele szoborral a templomok oszlopait és falait. Fejlett a tudomány, haladt az ipar, hódított a kereskedelem. S Egyiptom a bukás szélén állott. Züllésnek indult. A nép megelégtelte a dicsőséges hódításokat. Felébredt a materialismus szelleme. Mindenki jólétre vágyott. Unott lett a kötelesség. IV. Ramszesz alatt már nincs Egyiptomnak története. Nem voltak nagy hadjáratai, a leigázott Syria fizette adóját, de lassanként fölébe nőtt az öreg Egyiptomnak. E vén földnek 3000 éves történet nyoma a vállát. Ime az eleivilházt, az előregedett nemzet sorsa, ugyanaz a sors, mely Európára vár a fiatal Amerikával szemben. Az ifjú nép az ó-tól tanulja el művészetét, életének alapjait, mindent, mindent, de az eltanult formákat a maga fiatal erejével tölti ki. Az egyiké a malt, — a másiknak sem multja, sem jelene, — csak jövődjé. Ime, így gurul — szinte matematikai pontossággal — a világuralom egyik nemzetéről a másikra, földrajzi és időbeli következetességgel. Ezért az élet mestere a Nagy Képes Világtörténet is, melynek most megjelent 9-ik füzeté mondja el bőven mindazon eseményeket, melyek e nagy tanulságokat magokban rejtik. A Nagy Képes Világtörténet egy füzeté 30 kr. Egy kötet ára díszkötésben 8 frt. Megjelen minden héten egy füzet, minden 4 hóban egy kötet. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

— „A Kert”, a kertészet összes ágait magába foglaló kertészeti szaklap 2 ik száma a következő tartalommal jelent meg: Konyhakertészet. — Gyümölcsészet. — Díszkertészet. — Tárca. — Lugas. — Hírek. — Gép- és eszközleltár. — Apró szakközlemények. — Szerkesztői üzenetek. — Színes műmelléklet: Legfinomabb vajkörte. — Farnetszetek. A „Kert” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VI., Andrassy-ut 23. sz. a. van.

— **Magyar biztosítási évkönyv** jelent meg, melyet előkelő biztosítási szak-erők szerkesztettek, az igazgatóságok támo-gatásával. Az évkönyv 200 oldal tartalom-

mal, díszes kiállításban jelent meg és tartal-mazza a nálunk működő társaságok törté-netüi ismertetését, alapítását és mai állapo-tát, a tisztviselői kar és vezetőség pontos czimtarát stb. Megrendelhető a „Biztosítási és Közgazdasági Lapok”-nál, Budapest, VI., Aradi-utca 40.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

4883—1898. tkvi. szám.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A tasnádi takarékpénztár egyesület végrehajtónak Saigi Károly és neje Né-meti Ágnes végrehajtást szenvedők elleni ügyében a végrehajtási árverés 400 frt tőke, ennek 1898. évi április hó 28. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj és 41 frt 78 kr. eddigi, 12 frt 65 kr. árveréskérés s a to-vábbi költségek erejéig ezenel elrendeltetik s ennek határidejéül **1899. évi január hó 31-ik napjának** d. e. 9 órája a zilahi kir. törvényszék területén fekvő tasnádi kir. já-rásbíró-ság hivatalos helyiségebe kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapittatnak meg.

1) Elárvereltetnek szükségesetere a ki-kiáltási áron alul is végrehajtást szenvedők-nek a tasnádi 213. számú tkvi A. + 269. hrsz. alatt foglalt belsőség 426 frt kikiál-tási árban, a C. 1. a. Németi György ja-vára bekebelezett élethossziglani lakás szol-galmi jog fenntartásával.

2) Árverelni szándékozik tartoznak a kikiáltási ár tiszszátolóját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági ki-küldött kezéhez bántapénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezése-ről nyert elismervényt átadni

3) Vevő köteles a vételárat az árverés jogerőre emelkedése után járó 15, 30, 45 napi időközökben, három részletben, az ár-verés napjától járó 5% kamattal együtt a tasnádi kir. adóhivatal mint letétpénztárnál befizetni, a bántapénz az utolsó részletbe számíttatik be.

A többi árverési feltételek ezen bíróság tkvi irodájában és Tasnád község-házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. járásbíró-ság mint tkvi hatóság. Tasnád, 1898. október 11-én.

ELŐD,

kir. aljbíró.

Egy nyolcz lőerejű Rámzon-féle kazán, 2 pár 36 czolos lisztelő kövel, és olajszerke-zettel ellátott

EMALOM, közvetlen mellette egy jó kut, meg-felelő jó vízzel, olcsó tüzfű, családi viszonyok miatt örök áron eladó, avagy szakképzett társ kerestetik.

Hatzel Flórián,

1—3 tulajdonos Kárásztelken.

Amerikai zseborák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem vál-toztatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint. Jótállás mellett, míg a készlet tart, hozzá ezüstös óralánc 60 krajczár.

Őnberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiál-lításon kiüntetve, gyakorlás nem kell. Meg-vágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénz-megtakarító.

Darabja 3 forint. A penge *** csillagos acélból és a többi részei alpacából vannak. Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR

főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker. Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb. után egy ingyen küldetik.

16—26

INGYEN szederfa csemete.

A földmívelésügyi m. kir. ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége bárkinék ingyen ad 2—3 éves magági szederfa csemetét. — Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magánfelek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye, utolsó posta, vasut, esetleg hajóállomás pontosan bejelendő.

Ha a csemetét magas törzsű fákká neveljük, úgy egy katasztrális holdnyi faiskolába 7200 csemete helyezhető el oly formán, hogy a sorok egymástól egy méter, a sorokban a csemeték 80 centiméter távolságra álljanak.

Sövény alakításnál egy fojó méterre 3 drb, egy folyó öltre 6 drb csemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt sürgősen jelentsék be.

A földmívelésügyi m. kir. miniszterium országos selyemtenyésztési felügyelősége

Szegzárdon, Tolnamegye. 1—3

9590—1898. tkvi szám.

Hirdetmény.

Récse község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. c. cikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. c. cikkben szabályozott eljárás a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésének kapcsolatán fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1) Hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. c. 15. és 17. §-ai alapján, ide értve a §-oknak az 1889. XXXVIII. t. c. 5. 6. §-ában és az 1891. XVI. t. c. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseket is, valamint az 1889. XXXVIII. t. c. 7. §-a és az 1891. 15. t. c. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések, vagy az 1886. XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1899. évi június hó 25-ik napjáig bezárólag a tkvi hatósághoz nyújtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2) Hogy mindazok, kik az 1886. évi XXIX. t. c. 16. és 18. §-ának eseteiben, ide értve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is, a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1899. évi június 25. napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3) Hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítás tárgyában tett intézkedések által, nemkülönb azok, akik az 1. és 2) pontban körülírt eseteken kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat, bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, a kik a tulajdon arányának az 1889. XXXVIII. t. c. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásaikat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1899. évi június hó 25. napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után átalakításakor közbejött téves bevezetésekből bárminemű igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszerű másolatokat is csa-

toltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság. Sz. Somlyó, 1898. december 30-án.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

2—3

HIRDETMEY.

Kárásztelek község tulajdonához tartozó „Hidegkuti 67. kat. hold legelő” kitünő itató kuttal ellátva, 1899. évi február hó 26-án, d. u. 3 órakor a községházánál 3 évre haszonbérbe fog kiadni.

Kárásztelek, 1899. január hó 22-én.

Hatzel Flórián,

1—3 főbíró.

2—3

8030—898. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A „Silvânia” hitel és takarékpénztári intézet végrehajtónak Sumi Rozália kr. b. belteki és dr. Szakács Balázs sz. somlyói lakos ügyvéd ügygondnok által képviselt Kis János kr. belteki volt lakos ismeretlen örökösei elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 73 ft 40 kr. tőke, ennek 1897. évi november hó 1-től járó 8% kamatai, 15 ft 60 kr. perbeli, 8 ft 10 kr. végrehajtási, 11 ft 55 kr. árveréskérsi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltetik, határnapul 1899. évi február hó 13-ik napja d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő N.-Derzsida községhez tartozó k. u. 1. sz. árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg.

1. A mikor is elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is.

1) Végrehajtást szenvedő Kis János és Sumi Rozália nevén a nagy-derzsida 606. sz. jkvben A. I. 1—3. rsz. alatt foglalt 1378/a., 1406/a. és 1261/b. hrsz. ingatlankok együttesen 555 ft kikiáltási árban.

2. Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötletét, készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzült előre letetni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

II. Árverési feltételek:

I. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmad részét a leütéstől 15 nap alatt, másik egyharmad részét 30 nap alatt, harmadik egyharmad részét melybe a bánatpénz is beszámítandó 45 nap alatt, mindenkor 5% kamattal a sz. somlyói kir. adó, mint letétbirtoknál a 39,425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

II. Tartozik vevő az árveréstől kezdve a birtokkal járó minden közterhet viselni a vételtárgya után kiszabandó kincstári illetéket fizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság tkvi hivatalában és Nagy-Derzsida községházánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. j. bíróság mint tkvi hatóság. Sz. Somlyó, 1898. évi december hó 3-án.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

76—1899. kgsz.

Pályázati hirdetmény.

Szilágyvármegye, sz. somlyói főszolgabírói járásban levő Zovány és Ipp községekből Zovány székhelylyel alakított körjegyzőségben a körjegyzői állás nyugdíjazás folytán üresedésbe jöven, arra ezennel pályázatot hirdetek.

A körjegyző javadalmazása:

- 1) Fizetés 400 ft.
- 2) Irodai átalány 24 ft.
- 3) Fuvar átalány 30 ft.
- 4) Napdíj átalány 40 ft.
- 5) Adószedési átalány 25 ft.
- 6) Ippról a beszédett adók után 10%.
- 7) Természetben kiszolgáltatandó hat (6) hosszú öl tűzifa.
- 8) Természetben adandó lakás.
- 9) Netalán állami anyakönyvvezetővé leendő kineveztetése esetén tiszteletdíj 80 ft.
- 10) A vmegyei szabályrendeletben magán munkálatok teljesítéséért megállapított díjazás.

Felhívom ennél fogva a pályázni ohajtókat, hogy az 1883. évi I. t. c. 6. §-a szerint előírt képesítést igazoló s külön szolgálati bizonyítvánnyal is felszerelt kérvényeiket folyó évi február hó 10-ig hozzám annyival inkább adják be, mivel a később érkezetteket figyelembe venni nem fogom.

A választás napjára nézve később fogok intézkedni.

Járásí főszolgabíró.

Sz. Somlyón, 1899. január 13-án.

Nagy Gyula,
főszolgabíró.

2—3

6 arany, 18 ezüst érem, 30 tiszteleti- és elismerő okirat.

Régi jóhírű diatetikus cosmeticus szer (bedörzsölésre) az emberi test izmainak és inainak erősítésére

Kwizda Fluidja
kigyó-jegy (turista fluid.)

Eredményesen használva turisták, kerekpárosok és lovagok által nagyobb turák utáni erősítésre és erőgyűjtésre

Árak 1/4 üveg 1 ft., 1/2 üveg 60 krajczár.

Csakis a fenti vedjegyes a valódi.

Kapható minden gyógyszerárban.

Főraktár: Kreisapothke Korneuburg (Bécs mellett.)

A név, ragjegy és csomagolás törvényesen védett.

10—1899. sz.

Árverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a sz. somlyói kir. járásbíró, sz. V. 962. számú végzése által a Bihar-megyei Bank javára, Adler Jónás ellen 200 ft tőke, ennek 1898. évi július hó 18. napjától számítandó kamatai és eddig összesen 33 ft 80 kr. perkölség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 710 ft-ra becsült pálinkafőző üst és boros edényekből,

álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a V. 962/2. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Sz. Somlyón a helyszínen leendő eszközlésére 1899. évi január hó 30-ik napjának d. u. 1 órája határidőül kitűztik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el adatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz. Somlyón, 1899. évi január hó 13-ik napján.

VIRÁG LÁSZLÓ,
kir. bírósági végrehajtó.

Előfizetési felhívás!!

„PILLANGÓ”

társadalmi és művészeti éleclapra
(Magyar Filigende Blätter).

*

ÉLCLAP, melynek Magyarországon nincsen párja.

ÉLCLAP, mely nem a politika mezején botanizál a humor után.

ÉLCLAP, a mely nem a pikantéria pezsgő forrásából meríti anyagát.

ÉLCLAP, mely nem bánt személyeket.

ÉLCLAP, amelynek egyedüli célja az, hogy hordva a társadalom derűs jelenetét, olykor-olykor tollhegyre szurva egy-egy folszedséget is, hogy okuljon rajta az, akit illet.

A „PILLANGÓ” a család lapja. Apa. anya bátran kezébe adhatják e lapot a kicsinyeknek is. Elolvashatja a serdülő lányka épügy, amint elolvashatja az a kis kotnyeleskedő iskolás fiú is, a ki azt hiszi, hogy neki már mindent szabad olvasni. — Nincs benne semmi, a mi megméltelyez, számúzve van hasábjairól a kétértelműség.

A „PILLANGÓ” illusztrációit vetélkednek a külföld hasonló kiadványaival és minden szalon díszét képezik.

Ingyen küldjük a „PILLANGÓ” 1898. október hó 1-étől három hónapon át mindenkinek, a ki már most 1899. évre előfizet.
Ingyen küldünk mutatóványozást mindenkinek, a ki erre felkér bennünket.

A „PILLANGÓ” előfizetési ára:

Egész évre 4 ft. — Fél évre 2 ft. — Negyed évre 1 ft.

Legcélszerűbben lehet előfizetni postautalvánnyal.

A „PILLANGÓ” kiadóhivatala:
BUDAPEST,
VI. ker., Teréz-körút 35. l. em.

Eladó tölgyfa.

Az építés alatt álló Szilágy-Somlyó—margittai vasutvonalon közelében a Márkaszéki Rézerdőn harmincz hold erdőm, részben épület- és vasuti talpfának alkalmas

TÖLGYFA ÁLLOMÁNYA

ELADÓ.

Bölöni Sándor
ügyvéd
Szilágy-Somlyón.